Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY 2000/75/WE

z dnia 20 listopada 2000 r.

ustanawiająca przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka

(Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 74)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Komisji 2006/911/WE, z dnia 5 grudnia 2006 r.	L 346	41	9.12.2006
►**M2**	Dyrektywa Rady 2006/104/WE z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	352	20.12.2006

zmieniona przez:

►**A1**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

▼B

DYREKTYWA RADY 2000/75/WE

z dnia 20 listopada 2000 r.

ustanawiająca przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającą ogólne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń ([1]), w szczególności jej art. 15 tiret drugie,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 15 dyrektywy 92/119/EWG należy wprowadzić szczególne środki kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka.

(2) Charakterystyka epidemiologiczna choroby niebieskiego języka jest porównywalna do charakterystyki afrykańskiego pomoru koni.

(3) Rada przyjęła dyrektywę 92/35/EWG ustanawiającą zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni ([2]).

(4) W celu zwalczania choroby niebieskiego języka wszystkie środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni, przewidziane w dyrektywie 92/35/EWG, powinny być przyjęte jako wzorcowe po odpowiednim dostosowaniu do charakteru hodowli zwierząt podatnych na zarażenie tą chorobą.

(5) Należy ustanowić zasady transportu podatnych na tę chorobę gatunków, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków z miejsc objętych ograniczeniami ze względu na pojawienie się ognisk tej choroby.

(6) Artykuł 3 decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ([3]) stosuje się w przypadku pojawienia się ognisk choroby niebieskiego języka.

(7) Należy wprowadzić procedurę ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady i środki kontroli oraz eliminacji choroby niebieskiego języka.

([1]) Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 69. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

([2]) Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 19. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

([3]) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1258/1999 (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103).

▼B

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

a) *„gospodarstwo”:* przedsiębiorstwo rolnicze lub inne, w którym stale lub czasowo są trzymane lub hodowane zwierzęta podatne na zarażenie chorobą niebieskiego języka;

b) *„gatunki podatne na zarażenie”:* wszystkie gatunki przeżuwaczy;

c) *„zwierzę/zwierzęta”:* zwierzę/zwierzęta należące do gatunków podatnych na zarażenie, z wyłączeniem dzikich zwierząt, w odniesieniu do których mogą zostać przyjęte przepisy, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2;

d) *„właściciel” lub „posiadacz”:* osoba lub osoby fizyczne lub prawne, do których należą zwierzęta lub które są odpowiedzialne za ich utrzymanie, bez względu na to, czy otrzymują z tego tytułu wynagrodzenie, czy nie;

e) *„nosiciel”:* owad z gatunku *Culicoides imicola* lub każdy inny owad z rodzaju *Culicoides* zdolny do przenoszenia choroby niebieskiego języka, który zostanie zidentyfikowany zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2 po zasięgnięciu opinii Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

f) *„podejrzenie”:* wystąpienie jakichkolwiek klinicznych oznak sugerujących chorobę niebieskiego języka u gatunków zwierząt podatnych na zarażenie, łącznie z wynikami badań epidemiologicznych, pozwalające w sposób rozsądnie uzasadniony przewidzieć ewentualność wystąpienia tej choroby;

g) *„potwierdzenie”:* oświadczenie złożone przez właściwy organ, na podstawie wyników badań laboratoryjnych, w sprawie pojawienia się wirusa choroby niebieskiego języka w obrębie określonego obszaru; jednakże w przypadku wystąpienia epidemii właściwy organ może również potwierdzić obecność choroby na podstawie wyników klinicznych i/lub epidemiologicznych;

h) *„właściwy organ”:* centralny organ Państwa Członkowskiego właściwy do przeprowadzenia kontroli weterynaryjnej lub każdy inny organ władz weterynaryjnych, któremu zostały przekazane takie kompetencje;

i) *„urzędowy lekarz weterynarii”:* lekarz weterynarii wyznaczony przez właściwy organ.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewnią, by w przypadku podejrzenia lub potwierdzenia występowania wirusa choroby niebieskiego języka właściwy organ został niezwłocznie i bezwzględnie powiadomiony o tym fakcie.

Artykuł 4

1. Jeżeli w gospodarstwie położonym w regionie nieobjętym ograniczeniami w rozumieniu przepisów niniejszej dyrektywy znajduje się jedno lub więcej zwierząt podejrzanych o zarażenie chorobą niebieskiego języka, Państwa Członkowskie zapewnią, by urzędowy lekarz weterynarii niezwłocznie zastosował urzędowe metody dochodzenia mające na celu potwierdzenie występowania choroby lub jej wykluczenie.

2. Po zgłoszeniu podejrzenia choroby urzędowy lekarz weterynarii:

a) ustanawia urzędowy dozór nad gospodarstwem lub gospodarstwami podejrzanymi o zakażenie;

b) wykonuje następujące czynności:

▼B

i) przeprowadza inwentaryzację zwierząt, z podaniem, według gatunków, liczby zwierząt padłych, liczby zwierząt zarażonych i podejrzanych o zarażenie oraz uaktualnia tę inwentaryzację, uwzględniając liczbę zwierząt urodzonych i zmarłych w okresie, w którym wystąpiło podejrzenie pojawienia się choroby; wyniki takiej inwentaryzacji muszą być dostępne na każde żądanie i mogą podlegać weryfikacji podczas każdej kontroli;

ii) sporządza wykaz prawdopodobnych miejsc przetrwania lub siedlisk nosiciela, w szczególności takich, w których panują warunki sprzyjające jego reprodukcji; oraz

iii) przeprowadza badania epidemiologiczne zgodnie z art. 7;

c) w trakcie swoich regularnych wizyt w gospodarstwie lub gospodarstwach oraz przy każdej innej okazji przeprowadza badanie kliniczne i oględziny zwierząt padłych lub podejrzanych o zarażenie oraz potwierdza wystąpienie choroby, w razie konieczności w drodze badań laboratoryjnych;

d) zapewnia, aby:

i) został wprowadzony zakaz przemieszczania zwierząt z lub do gospodarstwa/gospodarstw;

ii) zwierzęta nie opuszczały gospodarstw w czasie aktywności wirusa, jeżeli uzna, że istnieją możliwości zastosowania takiego środka;

iii) zwierzęta, budynki, w których przebywają, oraz ich otoczenie (szczególnie siedliska rozwoju *Culicoides*) były regularnie odkażane przy użyciu zatwierdzonych środków owadobójczych. Celem możliwie najbardziej skutecznego zapobiegania inwazji nosiciela liczba przeprowadzonych akcji odkażania zostanie określona przez właściwy organ, przy uwzględnieniu trwałości zastosowanego środka owadobójczego oraz warunków klimatycznych;

iv) zwłoki padłych zwierząt w gospodarstwie były niszczone, usuwane, palone lub grzebane zgodnie z dyrektywą Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiającą przepisy weterynaryjne w zakresie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzania ich na rynek oraz zapobiegania obecności czynników chorobotwórczych w paszach wytwarzanych ze zwierząt lub ryb i zmieniającą dyrektywę 90/425/EWG ([1]).

3. Do czasu zastosowania środków określonych w ust. 2 właściciel lub posiadacz zwierząt podejrzanych o zarażenie podejmuje wszelkie możliwe środki ostrożności celem zastosowania się do przepisów ust. 2 lit. d) ppkt i) oraz ii).

4. Właściwy organ może zastosować środki określone w ust. 2 w stosunku do innych gospodarstw, w przypadku gdy w związku z usytuowaniem, położeniem geograficznym lub kontaktami z gospodarstwem podejrzanym o zakażenie istnieją podstawy do przypuszczeń, że może dojść do ich zakażenia.

5. Ponadto oprócz przepisów ust. 2 mogą zostać ustanowione przepisy szczególne, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2, w odniesieniu do rezerwatów przyrody, w których zwierzęta żyją na wolności.

6. Środki określone w niniejszym artykule zostają utrzymane przez urzędowego lekarza weterynarii do czasu, aż przypuszczenia co do obecności choroby niebieskiego języka nie zostaną wykluczone przez właściwy organ.

([1]) Dz.U. L 363 z 27.12.1990, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

▼B

Artykuł 5

Szczepienia przeciw chorobie niebieskiego języka mogą być prowadzone wyłącznie zgodnie z przepisami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 6

1. W przypadku gdy choroba niebieskiego języka zostanie urzędowo potwierdzona, urzędowy lekarz weterynarii:

a) organizuje ubój zwierząt w zakresie, jaki uzna za konieczny, celem przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się epidemii i poinformuje o nim Komisję;

b) zarządza zniszczenie, usunięcie, spalenie lub grzebanie zwłok zwierzęcych zgodnie z przepisami dyrektywy 90/667/EWG;

c) rozszerza zakres środków przewidzianych w art. 4, obejmując nimi gospodarstwa usytuowane w promieniu 20 kilometrów (w tym także obszar ochronny określony w art. 8) wokół zarażonego gospodarstwa lub gospodarstw;

d) stosuje środki przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2, w szczególności w odniesieniu do każdego programu szczepień lub inne alternatywne środki; jeżeli zaistnieje konieczność, właściwy organ Państwa Członkowskiego może, informując o tym Komisję, podjąć inicjatywę rozpoczęcia programu szczepień ochronnych;

e) przeprowadza badania epidemiologiczne, zgodnie z art. 7.

Jednakże na zasadzie odstępstwa od przepisów lit. c) mogą zostać przyjęte przepisy dotyczące przemieszczeń zwierząt na tym obszarze, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2.

2. Zasięg obszaru określonego w ust. 1 lit. c) może zostać rozszerzony lub ograniczony po uwzględnieniu sytuacji epidemiologicznej, geograficznej, ekologicznej lub meteorologicznej przez właściwy organ, który powiadamia Komisję o działaniach podjętych w tym zakresie.

3. Jeżeli obszar określony w ust. 1 lit. c) jest usytuowany na terytorium więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, właściwe władze zainteresowanych Państw Członkowskich współdziałają ze sobą celem rozgraniczenia takiego obszaru. W razie konieczności obszar zostanie rozgraniczony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2.

Artykuł 7

1. Badania epidemiologiczne dotyczą:

a) okresu, w ciągu którego w gospodarstwie może utrzymywać się choroba niebieskiego języka;

b) przypuszczalnego pochodzenia choroby niebieskiego języka w gospodarstwie oraz identyfikacji innych gospodarstw, w których mogą znajdować się zwierzęta zakażone lub zarażone z tego samego źródła;

c) obecności i miejsc występowania nosicieli choroby;

d) przemieszczeń zwierząt z lub do gospodarstw, o których mowa, lub każdego wywozu zwłok zwierzęcych z tych gospodarstw.

2. Zostanie powołany zespół kryzysowy, którego zadaniem będzie koordynacja stosowania wszelkich środków niezbędnych w celu eliminacji choroby niebieskiego języka w możliwie jak najkrótszym czasie oraz przeprowadzenia badań epidemiologicznych.

▼B

Ogólne zasady dotyczące trybu działania krajowych zespołów kryzysowych oraz zespołu kryzysowego Wspólnoty ustanawia się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie zapewnią, by niezależnie od środków określonych w art. 6 właściwy organ rozgraniczył obszar ochronny i obszar nadzoru. Przy rozgraniczaniu tych obszarów należy uwzględnić czynniki geograficzne, administracyjne, ekologiczne i epizootiologiczne związane z chorobą niebieskiego języka oraz mechanizmy kontrolne.

2. a) Obszar ochronny obejmuje część terytorium Wspólnoty o promieniu co najmniej 100 kilometrów wokół zakażonego gospodarstwa.

   b) Obszar nadzoru obejmuje część terytorium Wspólnoty o zasięgu wykraczającym o co najmniej 50 kilometrów poza granice obszaru ochronnego, w którym nie przeprowadzano szczepień ochronnych w ciągu poprzednich dwunastu miesięcy.

   c) W przypadku gdy obszary są położone na terytorium więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, właściwe władze zainteresowanych państw współdziałają ze sobą w celu rozgraniczenia obszarów określonych w lit. a) i b).

   d) Jednakże w razie konieczności obszary ochronne i nadzoru zostaną rozgraniczone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2.

3. Po otrzymaniu właściwie umotywowanego wniosku od Państwa Członkowskiego może zostać podjęta decyzja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2, w sprawie zmiany rozgraniczenia obszarów określonych w ust. 2, przy uwzględnieniu:

a) ich położenia geograficznego i czynników ekologicznych;

b) warunków meteorologicznych;

c) obecności i miejsc występowania nosiciela;

d) wyników badań epizootiologicznych przeprowadzonych na podstawie art. 7;

e) wyników badań laboratoryjnych;

f) zastosowania środków przeciwdziałania, w szczególności dezynsekcji.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie zapewniają, by w obszarze ochronnym były stosowane następujące środki:

a) identyfikacja wszystkich gospodarstw ze zwierzętami w obrębie obszaru;

b) realizacja przez właściwy organ programu kontroli epidemiologicznej polegającej na obserwacji objętych nadzorem grup bydła (lub jeśli takie nie występują, innych gatunków przeżuwaczy) oraz populacji nosiciela; program ten może być opracowany zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2;

c) zakaz opuszczania obszaru przez zwierzęta. Jednakże, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2, mogą być dopuszczone odstępstwa od zakazu opuszczania, w szczególności w odniesieniu do zwierząt znajdujących się na części obszaru, w której nie udowodniono obecności wirusa ani nosicieli.

▼B

2. Poza środkami ustanowionymi w ust. 1 na obszarze ochronnym mogą zostać wprowadzone szczepienia ochronne zwierząt przeciw chorobie niebieskiego języka oraz identyfikacja zwierząt, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20, lub z inicjatywy Państwa Członkowskiego po poinformowaniu Komisji.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie zapewniają, by na obszarze nadzoru:

1) stosowano środki przewidziane w art. 9 ust. 1;

2) obowiązywał zakaz szczepień ochronnych przeciw chorobie niebieskiego języka.

Artykuł 11

Środki stosowane na podstawie art. 6, 8, 9 i 10 zmienia się lub uchyla zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2.

Artykuł 12

Na zasadzie odstępstwa od art. 9 i 10 przepisy odnoszące się do przemieszczeń zwierząt z i do obszarów ochrony i nadzoru ustanawia się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2.

W przypadku podjęcia decyzji określonej w akapicie pierwszym zasady mające zastosowanie do handlu ustanawia się zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 13

Jeżeli w danym regionie epidemia choroby niebieskiego języka ma wyjątkowo groźny przebieg, wszelkie dodatkowe środki, które mogą być zastosowane przez zainteresowane Państwa Członkowskie, przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2.

Artykuł 14

Państwa Członkowskie zapewniają, by właściwy organ zastosował wszelkie niezbędne środki w celu poinformowania wszystkich osób przebywających w obrębie obszarów ochronnych i nadzoru oraz dokonują wszelkich niezbędnych uzgodnień celem realizacji środków, o których mowa.

Artykuł 15

1. Każde Państwo Członkowskie wyznacza laboratorium krajowe odpowiedzialne za przeprowadzanie badań przewidzianych w niniejszej dyrektywie. Krajowe laboratoria wraz z ich uprawnieniami i obowiązkami są wymienione w załączniku I.

2. Krajowe laboratoria wymienione w załączniku I współpracują z laboratorium referencyjnym Wspólnoty określonym w art. 16.

Artykuł 16

Laboratorium referencyjne Wspólnoty do diagnostyki choroby niebieskiego języka jest wymienione w załączniku II. Bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w decyzji 90/424/EWG, w szczególności jej art. 28, zadania tego laboratorium są określone w załączniku II (B).

▼B

Artykuł 17

Biegli Komisji mogą, w razie konieczności zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy oraz we współpracy z właściwymi władzami, przeprowadzić kontrole na miejscu. W tym celu mogą oni dokonać inspekcji reprezentatywnej liczby gospodarstw celem stwierdzenia, czy właściwe władze nadzorują przestrzeganie przepisów niniejszej dyrektywy. Komisja poinformuje Państwa Członkowskie o wynikach przeprowadzonych kontroli.

Państwo Członkowskie, na którego terytorium jest przeprowadzana kontrola, udziela biegłym wszelkiej niezbędnej pomocy w wykonywaniu ich zadań.

Ogólne przepisy wykonawcze dotyczące niniejszego artykułu ustanawia się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2.

Artykuł 18

1. Każde Państwo Członkowskie opracowuje plan interwencyjny określający sposoby stosowania środków przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Taki plan musi przewidywać dostęp do obiektów, wyposażenia, personelu oraz wszelkich innych stosownych udogodnień celem szybkiej i skutecznej eliminacji choroby niebieskiego języka.

2. Kryteria stosowane celem sporządzania planów określonych w ust. 1 są wymienione w załączniku III.

Plany spełniające te kryteria są przedkładane Komisji nie później niż w terminie trzech miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja bada plany, aby ustalić, czy umożliwiają one osiągnięcie zamierzonego celu, oraz proponuje zainteresowanym Państwom Członkowskim wszelkie niezbędne zmiany, między innymi celem zagwarantowania zgodności z planami opracowanymi przez inne Państwa Członkowskie.

Komisja zatwierdza plany, w razie konieczności z odpowiednimi zmianami, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2.

W zależności od rozwoju sytuacji plany w dalszym ciągu mogą być zmieniane lub uzupełniane, zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 19

W razie konieczności niniejsza dyrektywa może zostać zmieniona przez Radę, stanowiącą większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

Załączniki zmienia się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2.

Wszelkie szczegółowe zasady stosowania niniejszej dyrektywy przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2.

Artykuł 20

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet Weterynaryjny.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE ([1]).

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/486/WE ustala się na 15 dni.

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 2.

▼B

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 21

Stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 ust. 2, Komisja może przyjąć na okres dwóch lat środki przejściowe niezbędne do ułatwienia wprowadzania zmian wynikających z nowych uzgodnień przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 22

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 2002 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które zostaną przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 23

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

▼M2

A. СПИСЪК НА НАЦИОНАЛНИТЕ ЛАБОРАТОРИИ ЗА СИН ЕЗИК

LISTA DE LOS LABORATORIOS NACIONALES DE LA FIEBRE CATARRAL OVINA

SEZNAM NÁRODNÍCH LABORATOŘÍ PRO KATARÁLNÍ HOREČKU OVCÍ

LISTE OVER NATIONALE LABORATORIER FOR BLUETONGUE

LISTE DER FÜR DIE BLAUZUNGENKRANKHEIT ZUSTÄNDIGEN NATIONALEN LABORATORIEN

RAHVUSLIKE BLUETONGUE LABORATOORIUMIDE LOETELU

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΡΟΪΚΟ ΠΥΡΕΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

LIST OF THE NATIONAL BLUETONGUE LABORATORIES

LISTE DES LABORATOIRES NATIONAUX POUR LA FIÈVRE CATARRHALE DU MOUTON

ELENCO DEI LABORATORI NAZIONALI PER LA FEBBRE CATARRALE DEGLI OVINI

NACIONĀLO INFEKCIOZĀ KATARĀLĀ DRUDŽA DIAGNOSTIKAS LABORATORIJU SARAKSTS

NACIONALINIŲ MĖLYNOJO LIEŽUVIO LIGOS LABORATORIJŲ SĄRAŠAS'

A KÉKNYELV BETEGSÉG DIAGNOSZTIZÁLÁSÁRA KIJELÖLT NEMZETI LABORATÓRIUMOK

LISTA TAL-LABORATORJI NAZZJONALI GHALL-BLUETONGUE

LIJST VAN DE NATIONALE LABORATORIA VOOR BLUETONGUE

LISTA LABORATORIÓW KRAJOWYCH DO DIAGNOSTYKI CHOROBY NIEBIESKIEGO JĘZYKA

LISTA DOS LABORATÓRIOS NACIONAIS EM RELAÇÃO À FEBRE CATARRAL OVINA

LISTA LABORATOARELOR NAȚIONALE PENTRU BOALA LIMBII ALBASTRE

SEZNAM NACIONALNIH LABORATORIJEV ZA BOLEZEN MODRIKASTEGA JEZIKA

ZOZNAM NÁRODNÝCH LABORATÓRIÍ PRE ZHUBNÚ KATARÁLNU HORÚČKU OVIEC (BLUETONGUE)

LUETTELO KANSALLISISTA LAMPAAN BLUETONGUE-TAUTIA VARTEN NIMETYISTÄ LABORATORIOISTA

FÖRTECKNING ÖVER NATIONELLA LABORATORIER FÖR BLUETONGUE

▼M1

AT AGES: Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH — Institut für veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling (Austrian Agency for Health and Consumer Protection-Institute for veterinary investigations Mödling)
Robert Koch-Gasse 17
A-2340 Mödling
Tel.: +43 (0) 505 55-38112
Fax: +43 (0) 505 55-38108
E-mail: vetmed.moedling@ages.a t

BE CODA — CERVA — VAR
Veterinary and Agrochemical Research Centre
Groeselenberg 99
B-1180 Brussels

▼M2

BG (National Diagnostic Veterinary Research Institute
„Prof. Dr. Georgi Pavlov”
National Reference Laboratory for Blue Tongue
15, Pencho Slaveykov Blvd.
1606 Sofia)

▼M1

CY State Veterinary Laboratory
Veterinary Services
1417 Athalassa
Nicosia

CZ —

DE Friedrich-Loeffler-Institut
Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit
Boddenblick 5a
17493 Greifswald-Insel Riems
Tel.: +49 383 51-7-0
Fax: +49 383 51-7-151

DK Danish Institute for Food and Veterinary Research,
Dpt. of Virology,
Lindholm,
DK-4771 Kalvehave

EE —

ES Centro de Investigación en Sanidad Animal INIA-CISA
Carretera de Algete-El Casar, km 8,
Valdeolmos E-28130 (Madrid)
Tel.: +34 916 202 216/202 300
Fax: +34 916 202 247
E-mail: arias@inia.es

FI Danish Institute for Food and Veterinary Research,
Dpt. of Virology,
Lindholm,
DK-4771 Kalvehave

FR Centre de coopération internationale en recherche agronomique pour le développement
CIRAD-EMVT
Campus international de Baillarguet
BP 5035
34032 Montpellier Cedex 1

GB Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory
Ash Road
Pirbright, Woking
Surrey GU12 6DG
E-mail: pirbright.reception@bbsrc.ac.uk

GR Centre of Athens Veterinary Institutes
25 Neapoleos Street,
GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki
Tel.: +30.2106010903

HU Országos Állategészségügyi Intézet
(Central Veterinary Institute)
H-1581 Budapest
146., Pf. 2.
Tel.: +36-1-460-6300, +36-1-460-6317
Fax: +36-1-222-6070

IE Virology Division
Central Veterinary Research Laboratory
Department of Agriculture and Food Laboratories
Backweston Campus
Stacumny Lane
Celbridge

▼M1

IT Centro Nazionale di Referenza per lo studio e l'accertamento delle malattie esotiche degli animali c/o Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e Molise
Via Campo Boario
I-64100 Teramo

LT National Veterinary Laboratory
(Nacionalinė veterinarijos laboratorija)
J. Kairiūkščio 10
LT-08409 Vilnius, Lietuva

LU CODA — CERVA — VAR
Veterinary and Agrochemical Research Centre
Groeselenberg 99
B-1180 Brussels

LV —

MT Istituto Zooprofilatico dell'Abruzzo e Molise
Via Campo Boario
IT-64100 Teramo

NL Centraal Instituut voor DierziekteControle
CIDC-Lelystad
Hoofdvestiging: Houtribweg 39
Nevenvestiging: Edelhertweg 15
Postbus 2004
8203 AA Lelystad

PL Laboratory Departement of Virology
Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy
Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy
Tel.: +48.81.886 30 51
Fax: +48.81.886 25 95
E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl

PT Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV)
Estrada de Benfica, 701
P-1549-011 Lisboa

▼M2

RO Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală
Strada Dr. Staicovici nr. 63, sector 5
codul 050557, București

▼M1

SE Statens Veterinärmedicinska Anstalt
Department of Virology
SE-751 89 Uppsala
Tel (46-18) 674000
Fax (46-18) 674467

SI Univerza v Ljubljani
Veterinarska fakulteta
Nacionalni veterinarski inštitut
Gerbičeva 60,
SI-1000 Ljubljana

SK Štátny veterinárny ústav,
Pod dráhami 918,
960 86 Zvolen

▼B

B. ZADANIA LABORATORIÓW KRAJOWYCH DO DIAGNOSTYKI CHOROBY NIEBIESKIEGO JĘZYKA

Krajowe laboratoria zajmujące się badaniem choroby niebieskiego języka są odpowiedzialne za koordynację stosowania norm i metod diagnostycznych określonych przez każde laboratorium diagnostyczne w Państwie Członkowskim, użycie odczynników oraz testowanie szczepionek. W tym celu:

a) mogą one dostarczać odczynniki diagnostyczne do laboratoriów diagnostycznych, które zgłoszą takie zapotrzebowanie;

b) sprawdzają jakość wszystkich odczynników używanych do badań diagnostycznych w Państwie Członkowskim;

c) regularnie wykonują testy porównawcze;

d) przechowują wyizolowane wirusy choroby niebieskiego języka, pobrane w Państwie Członkowskim od zwierząt z potwierdzoną chorobą;

e) potwierdzają dodatnie wyniki testów, uzyskane w regionalnych laboratoriach diagnostycznych.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

A. LABORATORIO COMUNITARIO DE REFERENCIA DE LA FIEBRE CATARRAL OVINA

EF-REFERENCELABORATORIUM FOR BLUETONGUE

GEMEINSCHAFTLICHES REFERENZLABORATORIUM FÜR DIE BLAUZUNGENKRANKHEIT

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΡΟΪΚΟ ΠΥΡΕΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

COMMUNITY REFERENCE LABORATORY FOR BLUETONGUE

LABORATOIRE COMMUNAUTAIRE DE RÉFÉRENCE POUR LA FIÈVRE CATARRHALE DU MOUTON

LABORATORIO COMUNITARIO DI RIFERIMENTO PER LA FEBBRE CATARRALE DEGLI OVINI

COMMUNAUTAIR REFERENTIELABORATORIUM VOOR BLUETONGUE

LABORATÓRIO COMUNITÁRIO DE REFERÊNCIA EM RELAÇÃO À FEBRE CATARRAL OVINA

LAMPAAN BLUETONGUE-TAUTIA VARTEN NIMETTY YHTEISÖN VERTAILULABORATORIO

GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM FÖR BLUETONGUE

AFRC Institute for Animal Health

Pirbright Laboratory

Ash Road

Pirbright

Woking

Surrey GU24 ONF

United Kingdom

Tel. (44-1483) 23 24 41

Fax (44-1483) 23 24 48

E-mail: philip-mellor@bbsrc.ac.uk

B. ZADANIA LABORATORIUM REFERENCYJNEGO WSPÓLNOTY DO DIAGNOSTYKI CHOROBY NIEBIESKIEGO JĘZYKA

Do zadań laboratorium referencyjnego Wspólnoty należy:

1) koordynacja, we współpracy z Komisją, stosowania metod diagnostycznych przy badaniach choroby niebieskiego języka, polegająca w szczególności na:

   a) określaniu, przechowywaniu i dostarczaniu szczepów wirusa choroby niebieskiego języka do celów wykonywania testów serologicznych i przygotowywania surowicy odpornościowej;

   b) dostarczaniu krajowym laboratoriom referencyjnym surowicy referencyjnej oraz odczynników do celów standaryzacji testów i odczynników wykorzystywanych w Państwach Członkowskich;

   c) stworzeniu i przechowywaniu zbioru szczepów i wyizolowanych wirusów choroby niebieskiego języka;

   d) organizowaniu we Wspólnocie regularnych testów porównawczych w zakresie procedur diagnostycznych;

   e) zbieraniu i porównywaniu danych i informacji dotyczących stosowanych metod diagnostycznych oraz wyników testów wykonywanych we Wspólnocie;

▼B

f) klasyfikacji wyizolowanych wirusów choroby niebieskiego języka, przy zastosowaniu najbardziej nowoczesnych metod, celem lepszego poznania epizootiologii choroby niebieskiego języka;

g) obserwacji światowych osiągnięć w zakresie kontroli, epizootiologii oraz zapobiegania chorobie niebieskiego języka;

2) aktywne uczestnictwo w identyfikacji siedlisk zakażenia chorobą niebieskiego języka w Państwach Członkowskich poprzez badania nad wyizolowanymi wirusami przekazanymi do diagnozy potwierdzającej, klasyfikacji i przeprowadzanie badań epizootiologicznych;

3) udzielanie pomocy w organizowaniu szkoleń i kursów dla biegłych w laboratoriach diagnostycznych w celu harmonizacji technik diagnostycznych w całej Wspólnocie;

4) wymiana informacji ze Światowym Laboratorium do Badań Choroby Niebieskiego Języka, powołanym przez Międzynarodowe Biuro ds. Chorób Epizootycznych (OIE), w szczególności w zakresie światowych osiągnięć w dziedzinie badań nad chorobą niebieskiego języka.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

MINIMALNE KRYTERIA, KTÓRYM MUSZĄ ODPOWIADAĆ PLANY INTERWENCYJNE

Plany interwencyjne muszą co najmniej:

1) określać zasady powoływania na szczeblu krajowym zespołów kryzysowych, których zadaniem jest koordynacja wszystkich środków nadzwyczajnych w zainteresowanych Państwach Członkowskich;

2) zawierać wykaz lokalnych ośrodków działań nadzwyczajnych, odpowiednio wyposażonych do celów koordynacji środków kontroli na szczeblu miejscowym;

3) zawierać szczegółowe informacje o personelu odpowiedzialnym za realizację środków nadzwyczajnych, kwalifikacji i obowiązków poszczególnych osób;

4) przewidywać możliwości, w odniesieniu do każdego lokalnego ośrodka, jak najszybszego kontaktu z osobami i organizacjami, które bezpośrednio lub pośrednio mają do czynienia z przypadkami zachorowań;

5) określać zasady dostępu do sprzętu i materiałów niezbędnych dla właściwego wdrażania środków nadzwyczajnych;

6) zawierać szczegółowe instrukcje dotyczące podejmowanych działań, włącznie ze środkami niszczenia zwłok zwierzęcych, w przypadku podejrzenia i potwierdzenia zarażenia lub zakażenia;

7) zawierać programy szkolenia mające na celu uzupełnianie i rozszerzanie wiedzy na temat trybu postępowania w terenie oraz procedur administracyjnych;

8) określać, w odniesieniu do laboratoriów diagnostycznych, ich funkcje w zakresie autopsji, kompetencje w związku z wykonywaniem testów serologicznych i badań histologicznych itd. oraz obowiązków w zakresie uaktualniania szybkich technik diagnostycznych (powinny określać zasady szybkiego transportu próbek);

9) zawierać informacje dotyczące ilości szczepionek przeciw chorobie niebieskiego języka uważane za niezbędne, w przypadku gdy należy powtórzyć szczepienia;

10) obejmować przepisy wykonawcze dotyczące wdrażania planów interwencyjnych.